

Sag anlagt den 12. maj 2004 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag C-211/04)**

(2004/C 179/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved Avvocato Ivo Maria Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af Avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli.

Den Italienske Republik har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 316/2004 ⁽¹⁾ om ændring af forordning (EF) nr. 753/2002 ⁽²⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 ⁽³⁾ for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter, navnlig for så vidt angår ændringerne af artikel 24, 36 og 37 i nævnte forordning nr. 753/2002 om beskyttelse af traditionelle udtryk, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har gjort gældende, at ændringsforordningen til forordning nr. 753/2002 er behæftet med følgende mangler:

- ulovlig procedure i forbindelse med vedtagelsen af forordningen på grund af tilsidesættelse af processuelle regler og af kontradiktionsprincippet
- manglende hensyntagen til fællesskabsproducenterne interesser i forhold til producenterne uden for Fællesskabet
- manglende kompetence og tilsidesættelse af Rådets bestemmelser
- tilsidesættelse af artikel 24, stk. 3, i TRIPS-aftalen.

⁽¹⁾ EFT 2004, L 55, s. 16.

⁽²⁾ EFT 2002, L 118, s. 1.

⁽³⁾ EFT 1999, L 179, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 14. april 2004 af Monomeles Protodikio i sagen Konstantinos Adeneler, søn af Kyriakos Adeneler, Drama, m.fl. mod Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG)

(Sag C-212/04)

(2004/C 179/17)

Ved afgørelse truffet den 14. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. maj 2004, har Monomeles Protodikio i

sagen Konstantinos Adeneler, søn af Kyriakos Adeneler, Drama, m.fl. mod Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal de nationale retter — så vidt muligt — fortolke den nationale ret i overensstemmelse med et direktiv, som efter fristens udløb er gennemført i national ret, fra a) det tidspunkt, hvor direktivet trådte i kraft, eller b) det tidspunkt, hvor fristen for direktivets gennemførelse i national ret udløb, eller c) det [org. s. 9] tidspunkt, hvor de nationale gennemførelsesbestemmelser trådte i kraft?
- 2) Skal § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som er indgået af CES, UNICE og CEEP og udgør en integrerende del af Rådets direktiv 1999/70 (EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43), fortolkes således, at en objektiv omstændighed som begrundelse for vedvarende fornyelser eller indgåelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ud over de omstændigheder, som hænger sammen med arbejdets natur, art og karakteristika eller andre lignende omstændigheder, kan være den omstændighed alene, at indgåelsen af en tidsbegrænset kontrakt kræves i henhold til en lovbestemmelse eller administrativ bestemmelse?
- 3) Kan § 5, stk. 1 og 2, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som er indgået af CES, UNICE og CEEP og udgør en integrerende del af Rådets direktiv 1999/70 (EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43), fortolkes således, at nationale bestemmelser, i henhold til hvilke tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller -forhold kun anses for at være »på hinanden følgende«, når der er højst tyve (20) arbejdsdage imellem dem, og den formodning til fordel for arbejdstageren, som de indfører, for at flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold kan anerkendes som tidsbegrænsede, skal være baseret på ovennævnte betingelse, ikke må finde anvendelse.
- 4) Er forbuddet i henhold til den nationale bestemmelse i artikel 21 i lov 2190/1994 mod ændring af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller -forhold til tidsbegrænsede kontrakter eller forhold foreneligt med EF-rettens effektivitetsprincip og formålet med § 5, stk. 1 og 2, sammenholdt med § 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som er indgået af CES, UNICE og CEEP og udgør en integrerende del af Rådets direktiv 1999/70 (EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43), når disse ansættelseskontrakter eller -forhold ganske vist indgås for et begrænset tidsrum til dækning af akutte eller sæsonbestemte behov hos arbejdsgiveren, men har til formål at dække dennes faste og varige behov?